

Budapest, 1888, nov. 8.

Kedves Barátom!

Alig gondolok rád; gendörögst du nicht. It is iróniai fejtés
 ugyan csak pontos s nem te o'ra s jenu erit uolobna, hogy
 az egyben kétával a benne való sérvével ellen; de hát ne-
 melykor fölfordult világ is jaja s a ki alkalmasság megosztja
 felelőjét a kórusral, máskor nincs egy "fogadj" Iskenec "való"
 elejindetőmi valója.

Együttel fölmondt a barátja. Ehez nincs jogod. En a
 mióta ifjura' nemltem, preslett, kinteltet; kemtőm is val-
 kál. En legelőbb is följogost ármita szokmoudaire. Nos
 hát, a te síkeltetben kave' az egyen káttal áll a igazsá-
 got s nem maner rá' negetkintni, hogy a ki mellett te
 is rembalo' poverd'fel kitalastoz - itt; e te a o' p'viter
 az örel, mint a anyimhoz?

Egyébként len mag' jólló, légy kegyes!

A te régi barát

Barátom,
 néhai Duszaf.

Löw - Spalte
proprietar.

1888